

[Energiministeren]

energidistrikt eller det pågældende projekt, hvad man nu anskuer, er blevet forringet. Det gælder eksportmulighederne.

Som de fleste vil være bekendt med det, er det europæiske gasmarked i dag svagere, end det var bare for et år siden. Det gælder også alternative anvendelsesmuligheder for naturgassen inden for rigets grænser. Derfor tror jeg, det er vigtigt, at denne planlægningspris justeres til et realistisk grundlag. Varmeplanlægningen skal jo foregå efter gode principper. Derfor skylder vi også at justere grundlaget, når vi finder, at der er behov derfor. Men jeg understreger på ny, at det er af hensyn til varmeplanlægningen, og det er meget vigtigt, at den foregår realistisk.

Jeg vil også understøtte, at det i første række er om de resterende år i 1980'erne, vi her taler. I det lidt længere perspektiv anskuer jeg naturgasprisen mere optimistisk. Det er vel den almindelige forventning, at 1990'erne og senere år frembyder et ændret prisbillede, først og fremmest for eksportmulighederne. For de nærmeste år må vi realistisk erkende, at en alternativ anvendelse af gassen ikke vil være i stand til at indbringe den pris, som man hidtil har baseret sin planlægning på.

Vedrørende de særlige forhold i hovedstadsområdet, som folketinget ved at hr. Riishøj og andre naturligt har interesseret sig for gennem nogen tid, skal jeg gerne sige, at energiudvalget vil blive underrettet i forbindelse med de tiltag, som står for. Jeg kan i øvrigt sige, at det efter mit skøn ikke er inden for de nærmeste dage, der forestår afgørende beslutninger fra min side i det spørgsmål.

I anledning af den opfordring, regeringen har fået fra gasselskaberne, har vi – som jeg redegjorde for det i mit svar til hr. Maisted – fundet, at det var forkert at afvise en revurdering i første række af det meget store projekt, som er på vej i hovedstadsområdet. Men jeg må da indrømme, at det naturligvis er med betænkelighed, man går ind i en sådan revurdering i betragtning af den meget store aktivitet, der i øjeblikket finder sted i et antal kommuner, forsyningsselskaber osv., hvor man må sige, at det kunne have en forstyrrende virkning på den beslutningsproces, som her er i gang. Det håber jeg ikke det vil få.

Jeg anser stadig kraftvarmeudnyttelsen i hovedstadsområdet som en meget vigtig ting,

og det står fortsat fast, at en forsinkelse af et projekt af den karakter også samfundsmæssigt indebærer nogle tab, hvor jeg har opfattet folketingets store flertal i den retning, at sådanne tab ser man ikke med velvilje på.

Med hensyn til det spørgsmål, hr. Duetoft rejste vedrørende det, at regeringen har ønsket, at statens bygninger så hurtigt som muligt tilsluttes naturgas – og jeg føjede til i mit svar: også dér, hvor det er muligt, gerne til eksisterende fjernvarmesystemer – ligger heri naturligtvis, at det er en fordel for samfundsøkonomien, at anlæg, som er etableret, udnyttes bedst muligt. Der er i den henseende ingen forskel på naturgasprojektet og eksisterende lokale fjernvarmenet.

Jeg kan sige til hr. Duetoft, at den omstændighed, at vi ved en beslutning, som regeringen er i stand til at træffe, ønsker statens bygninger tilsluttet, ikke er nogen forløber for tvangsordninger i forhold til andre ejendoms kategorier, men må ses som et ønske om, at staten med sine egne bygninger viser et godt eksempel. Det er vanskeligt for os at opfordre landets borgere og virksomheder til at gå positivt ind i forhandlinger om at aftage naturgas eller udnytte kollektive systemer, hvis det offentlige – i første række staten – ikke selv lever op til det, regeringen opfordrer til.

Jeg er opmærksom på, at det ikke mindst for offentlige bygninger, der tilhører institutioner o.lign., kan være en budgetmæssig vanskelighed i en overgang at finde de midler, som er nødvendige til at foretage en omstilling fra den tidligere brændselsform til et kollektivt system. Denne budgetmæssige vanskelighed er også indeholdt i de overvejelser, regeringen gør sig på dette område, for det er vigtigt også at finde praktiske veje for, at man i de enkelte situationer, hvor en sådan beslutning skal træffes, finder, at den passer rimeligt ind i situationen, så ikke alene samfundet kan have fordel af det, men også den enkelte styrelse eller den enkelte institution.

**Maisted (FP):**

Jeg vil gerne sige til de ordførere, der synes, at dette er spild af tid, at sådanne udtalelser efter min opfattelse skader udviklingen af dette projekt langt mere, end når fremskridtspartiet konstant og vedblivende frem-